



full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa



Temps d'Esperit Sant

Sabem pels evangelis que Jesús, després de ressuscitar, es va aparèixer diverses vegades als seus deixebles. I arribat el moment de tornar al Pare, el moment de l'Ascensió, els digué: «Jo faré venir damunt vostre aquell que el meu Pare ha promès.

Quedeu-vos a la ciutat fins que sigueu revestits de la força que us vindrà de dalt» (Lc 24,49).

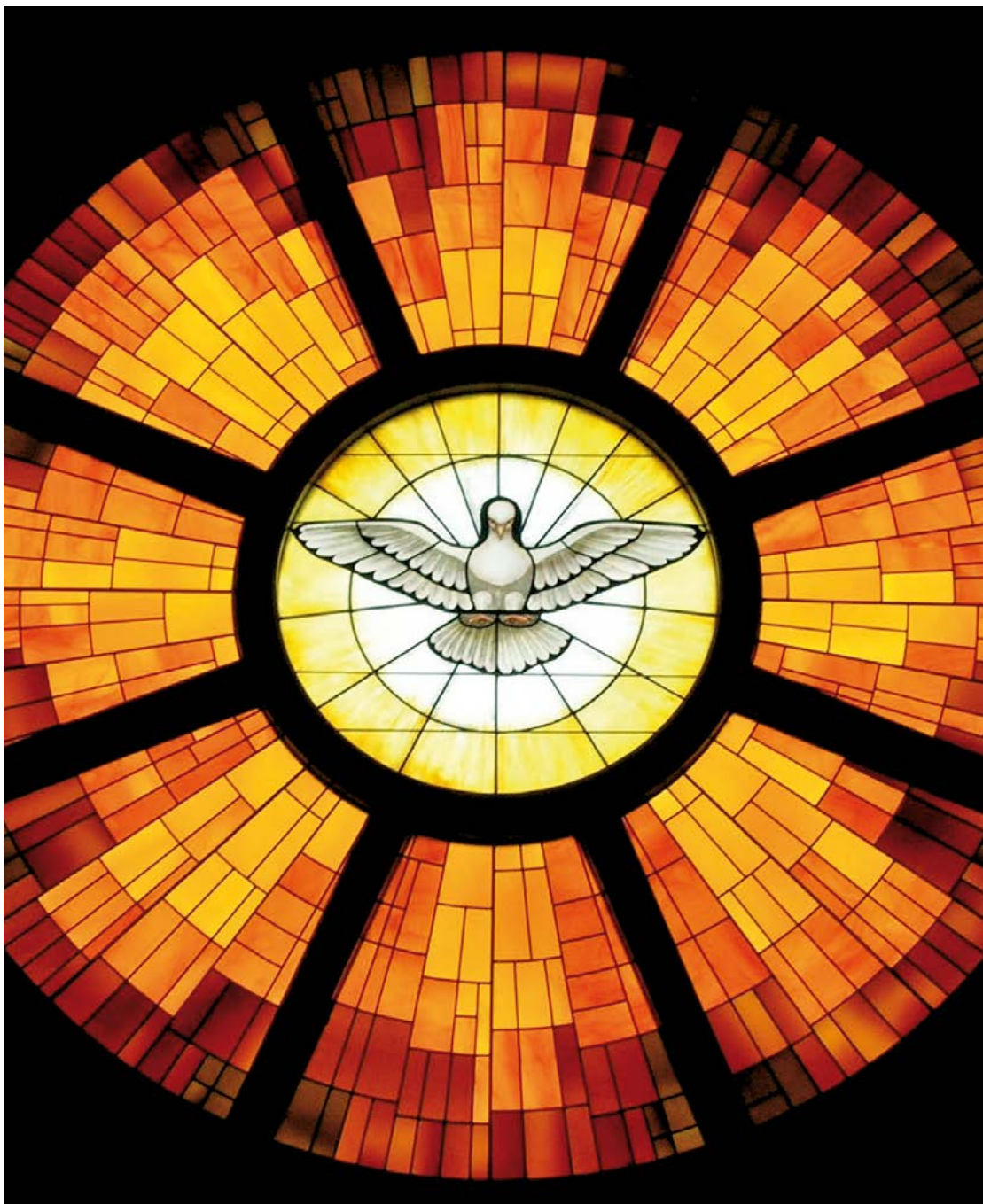
Aquesta força que ve de dalt és l'Esperit Sant, el Defensor que el Pare havia pro-

mès. I això es va fer realitat el dia de la Pentecosta amb els apòstols i ho ha realitzat també amb nosaltres.

En aquest temps de Pasqua, temps en el que ens alegrem del triomf de la Resurrecció del Senyor, en el que la seva vida es fa present de manera especial en l'Església, són molts els fruits que es vessen damunt l'Església i el món. Uns comencen una nova vida en rebre el Baptisme, molts, sobretot adolescents i joves, reben el do de l'Esperit Sant en la Confirmació, i són també molts els infants que comencen a participar del Pa de Vida en la Comunió de l'Eucaristia. Són sagraments de vida, fruits preciosos de la Pasqua del Senyor, de la seva Passió, Mort i Resurrecció.

Això ho constatem aquests dies a les nostres parròquies i comunitats, en les diverses celebracions dels sagraments, però ens hauríem de preguntar per com ho vivim nosaltres, els que pot ser fa ja temps que vàrem rebre aquestes dons. Som conscients dels dons que hem rebut? O potser ens fixem més en els aspectes negatius de la nostra vida i del que ens envolta? Ens alegrem de que aquesta vida de Jesús Ressuscitat arribi a molts germans i germanes nostres? Els ajudem amb la nostra pregària, amb el nostre recolzament, amb el nostre testimoniatge i exemple?

Aquest temps pasqual hauria de ser ocasió de reflexionar, i així revifar aquestes gràcies que hem rebut ja fa anys. La gràcia del Baptisme que ens ha fet fills de Déu, el do de l'Esperit Sant que ens dona llum i força, el gran regal de l'Eucaristia, Jesús mateix que es fa aliment per al nostre camí.





ENTREVISTA

Misses polifòniques



JOSEP PONS

L'any 2012, un grup de persones encapçalat per l'editor Jaume Vallcorba van tenir la idea de reproduir a Barcelona un esquema que consistia a unir celebració litúrgica i interpretació d'una missa d'un autor clàssic. El projecte ha esdevingut una proposta consolidada, amb un *ensemble* vocal professional com Barcelona Ars Nova, en un país on hi ha dèficit d'aquest tipus de formació. Diumenge 29 de maig es tanca el cicle d'aquesta temporada a la Basílica dels Sants màrtirs Just i Pastor (www.missespolifoniques.com). Josep Pons, director musical del Gran Teatre del Liceu, n'és un dels promotors.

Per què calia crear un cicle de misses polifòniques?

Forma part de l'apartat «normalització». Aquesta és una pràctica comuna a molts països d'Europa, on alguns, sobretot els d'afiliació luterana, probablement no han deixat d'exercir-la mai. La composició de misses, motets, himnes, salms, vespres... ha estat molt prolífica al llarg de la història, però també n'ha estat lamentable la seva desaparició de la litúrgia. Aquests veritables monuments artístics promoguts per l'Església, han anat desapareixent de l'espai pel qual van ser creats, quedant reclousos, en el millor dels casos, en el món del concert.

Barcelona es posa a nivell europeu?

Barcelona, en el moment en què es van crear les «Misses Polifòniques», no disposava de cap espai com aquest; i ara, sortosament, se n'han afegit d'altres. Una singularitat de la nostra proposta és que des del principi vam voler que fos de la millor qualitat artística possible, tant per la tria del repertori com per la qualitat de les veus i de la direcció musical del grup Barcelona Ars Nova.

Estan pensades només per a persones creients?

Des de la creació d'aquest projecte vam voler que el destinatari no en fos només el confessional. És clar que el creient ho viu com una experiència religiosa-musical, però el no-creient ho viu també com una experiència artístic-espiritual.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Ressò de Dijous Sant

Fa uns dies vaig rebre aquest escrit, un ressò de Dijous Sant que compareixo. Diu així: «Quan arriben les vacances de Setmana Santa solem anar tota la família al poble, fins i tot els dos fills ja universitaris. Una primera visita és a una tia que amb vuitanta-quatre anys està impossibilitada. És una persona molt religiosa i s'havia encarregat, a la parròquia, de tenir a punt l'altar de sant Josep, patró dels artesans. Durant la conversa, ens va demanar si li podríem portar la comunió el dia de Dijous Sant i acordàrem que li preguntàrem al mossèn. Arribat el dijous, en Joan, el fill gran, va adreçar la petició al sacerdot que ens demanà que anéssim a buscar el Senyor, després de la celebració eucarística. Així ho vàrem fer. El mossèn ens lliurà el Senyor, demanant-nos que li diguéssim a la tia que el diumenge de Pasqua passaria a visitar-la a ella i al seu marit. Li preguntàrem quines oracions calia fer en aquestes ocasions, al donar la comunió, i ens ho indicà. «Que ningú no busqui el propi interès, sinó el dels altres» (1Co 10,24).

»Sortint de l'església, el meu fill es va trobar amb una colla d'amics i amigues que estaven de celebració,

menjant, bevent i amb música. Li van proposar que els acompanyés. Ell els va indicar que en aquell moment no era possible, i que en tot cas, ja es veurien més tard. Vam arribar a casa de la nostra tia i ens vam asseure en un lloc discret, deixant el Santíssim sobre la taula del menjador. Vam resar el pàrenostre i les pregàries que el mossèn ens indicà. Combregà i, després d'uns minuts de silenci, va llegir una pregària per la pau del sant pare Francesc que tenia preparada. Finalment, vam resar junts la Salve. Vam xerrar una llarga estona, i al final i com a senyal d'agraïment, ens van donar unes quantes patates i cebes de la pròpia collita.

»Aquest Dijous Sant ha estat molt especial per a tots nosaltres, perquè hem estat molt a prop de Jesús i amb actitud de servei vers la nostra parenta que per la malaltia quasi no pot desplaçar-se. Segueix les eucarísties mitjançant la televisió. Va ser el millor que podíem fer per ella en la commemoració de la institució de l'Eucaristia i el dia de la caritat». «Perquè en el cos no hi hagi divisions, sinó que tots els membres tinguin la mateixa sollicitud els uns pels altres» (1Co 12,25).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Las bases del discernimiento

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En la última Cena se creó un clima de amistad y de confianza entrañable. El Señor conversaba con los apóstoles a la manera que se habla con amigos, «a vosotros os llamo amigos» (Jn 15,15), les dijo. Ellos escuchaban con tal atención que pasados los años comunicarían lo allí vivido y hablado.

En este clima, el Señor les manifiesta que a quien guarde sus palabras, el Padre lo amará; más intensamente aún completa con algo admirable y entrañable: «vendremos a él y haremos morada en él. El Espíritu Santo, que enviará el Padre en mi nombre, será quien os lo enseñe todo» (Jn 14, 23,26).

Desde el inicio de la Iglesia los cristianos buscamos, con pasos sucesivos, ir descubriendo, acercándonos

más y más a Cristo. En esta línea de amor deseamos hacer más madura y viva la respuesta al Señor en la Iglesia y en el mundo. Hoy como ayer, el Señor nos da su Espíritu. En el amor y en el encuentro personal y comunitario con Él, recibimos el Espíritu y la fuerza para responderle.

El papa Francisco repite la necesidad de formación en el discernimiento espiritual. Discernir nos permite reconocer la acción del Señor en la vida de la Iglesia, y en los grandes desafíos del mundo.

Que María, la Madre del Señor Resucitado, nos ayude a intensificar el amor, base del discernimiento. La intimidad con el Señor nos permitirá recibir su Espíritu y hacerlo crecer en nosotros y para el bien de nuestros hermanos.

Lectures de la missa diària i santoral

23. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Ac 16,11-15 / Sl 149 / Jn 15,26-16,4a]. Sant Desideri, bisbe; sant Joan Bta. de Rossi, prev., fund.

24. □ Dimarts [Ac 16,22-34 / Sl 137 / Jn 16,5-11]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. □ Dimecres [Ac 17,15,22-18,1 / Sl 148 / Jn 16,12-15]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i dr. de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria-Magdalena de Pazzi (Florència, 1566-1607), vg. carmelitana; sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Dijous [Ac 18,1-8 / Sl 97 / Jn 16,16-20]. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev., fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551). Sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.

27. □ Divendres [Ac 18,9-18 / Sl 46 / Jn 16,20-23a]. Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fund.

28. □ Dissabte [Ac 18,23-28 / Sl 46 / Jn 16,23b-28]. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., de l'Equador.

29. □ † Diumenge vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 3a setm.) [Ac 1,1-11 / Sl 46 / Ef 1,17-23 / Lc 24, 46-53]. **L'Ascensió del Senyor.** Sant Just (segle VI), bisbe d'Urgell; sant Pere Sans, bisbe de Foquien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic; beat Feliu de Nicòsia, rel. caputxí; beat Ramon Escrivà i companys màrtirs; sant Pau VI, papa.





DIUMENGE VI DE PASQUA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 15,1-2.22-29)

En aquells dies, uns que havien baixat de Judea ensenyaven als germans d'Antioquia que si no es feien circumcidat d'acord amb la Llei de Moisès no podien salvar-se. Això portà una desavinença i una discussió tan seriosa de Pau i Bernabé amb ells, que decidiren que Pau i Bernabé, amb alguns més, pugessin a Jerusalem per tractar d'aquesta qüestió amb els apòstols i els preveres.

Llavors els apòstols i els preveres, amb tota la comunitat reunida, decidiren d'eleger uns delegats i enviar-los a Antioquia junt amb Pau i Bernabé. Els elegits foren Judes, conegut també amb el nom de Bar-Sabàs, i Siles, homes que es distingien com a dirigents en la comunitat dels germans. Els donaren aquesta carta: «Els apòstols i els preveres saluden com a germans els germans no jueus d'Antioquia, de Síria i de Cilícia. Hem sabut que alguns havien vingut d'entre nosaltres sense la nostra autorització, us havien pertorbat amb les seves opinions i havien inquietat els vostres esperits. Per això hem decidit unànimement d'escollir uns representants nostres per enviar-vos-els junt amb els nostres estimats Bernabé i Pau, que han entregat les seves vides per la causa del nostre Senyor, Jesucrist. Els qui us enviem són Judes i Siles. Ells us exposaran de paraula això mateix que us diem per escrit, i és que l'Esperit Sant i nosaltres hem cregut que no us havíem d'imposar cap altra càrrega que aquestes indispensables: que us abstingueu de menjar carn sacrificada als ídols, de menjar sang i animals ofegats i de contreure un matrimoni entre pròxims parents. Fareu bé de guardar-vos de tot això. Adéu-siau.»

Salm responsorial (66)

R. *Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora.*

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres designis, / i veuran tots els pobles la salvació. R.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig, / vós regiu el món amb justícia, / regiu les nacions amb rectitud, / i guieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, / que us lloïn tots els pobles alhora. / Que Déu ens beneeixi, / i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. R.

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 21,10-14.22-23)

L'àngel em transportà en l'esperit dalt una muntanya gran i alta, i m'ensenyà la ciutat santa de Jerusalem, que baixava del cel, de la presència de Déu, i la glòria de Déu l'envoltava. Resplendia com les pedres més precioses, com un jaspí de transparència cristal·lina. Tenia una muralla gran i alta, amb dotze portes. A les portes hi havia dotze àngels i dotze noms gravats, que són els de les dotze tribus d'Israel. Tres de les portes miraven a llevant, tres al nord, tres al sud i tres a ponent. La muralla reposava sobre un fonament de dotze pedres que duia el nom dels dotze apòstols de l'Anyell. No hi vaig veure el santuari del temple, perquè el Senyor, Déu de l'univers, amb l'Anyell, és el seu santuari. La ciutat no necessita que la il·luminin el sol o la lluna, perquè la glòria de Déu l'omple de claror i l'Anyell li fa llum.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

(Jn 14,23-29)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Qui m'estima farà cas del que jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrà a viure amb ell. Els qui no m'estimen no fan cas de les meves paraules, que no són meves, sinó del Pare que m'ha enviat. Us he dit tot això mentre era amb vosaltres, però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre.

Us deixo la pau, us dono la meva pau. No una pau com la que dona el món. Que s'asserenin els vostres cors, no us acovardiu! Heu sentit que us deia: Me'n vaig, però tornaré. Si m'estimeu, us alegrareu de saber que me'n vaig al Pare, perquè el Pare és més gran que jo. Us ho dic per endavant perquè cregueu quan ho veureu.»

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 15,1-2.22-29)

En aquellos días, unos que bajaron de Judea se pusieron a enseñar a los hermanos que, si no se circuncidaban conforme al uso de Moisés, no podían salvarse. Esto provocó un altercado y una violenta discusión con Pablo y Bernabé; y se decidió que Pablo, Bernabé y algunos más de entre ellos subieran a Jerusalén a consultar a los apóstoles y presbíteros sobre esta controversia.

Entonces los apóstoles y los presbíteros con toda la Iglesia acordaron elegir a algunos de ellos para mandarlos a Antioquia con Pablo y Bernabé. Eligieron a Judas llamado Barsabás y a Silas, miembros eminentes entre los hermanos, y enviaron por medio de ellos esta carta:

«Los apóstoles y los presbíteros hermanos saludan a los hermanos de Antioquia, Siria y Cilicia provenientes de la gentilidad. Habiéndonos enterado de que algunos de aquí, sin encargo nuestro, os han alborotado con sus palabras, desconcertando vuestros ánimos, hemos decidido, por unanimidad, elegir a algunos y enviároslos con nuestros queridos Bernabé y Pablo, hombres que han entregado su vida al nombre de nuestro Señor Jesucristo. Os mandamos, pues, a Silas y a Judas, que os referirán de palabra lo que sigue: Hemos decidido, el Espíritu Santo y nosotros, no imponer más cargas que las indispensables: que os abstengáis de carne sacrificada a los ídolos, de sangre, de animales estrangulados y de uniones ilegítimas. Haréis bien en apartaros de todo esto. Saludos.»

Salmo responsorial (66)

R. *Oh, Dios, que te alaben los pueblos, que todos los pueblos te alaben.*

Que Dios tenga piedad y nos bendiga, / ilumine su rostro sobre nosotros; / conozca la tierra tus caminos, / todos los pueblos tu salvación. R.

Que canten de alegría las naciones, / porque riges el mundo con justicia / y gobiernas las naciones de la tierra. R.

Oh, Dios, que te alaben los pueblos, / que todos los pueblos te alaben. / Que Dios nos bendiga; que le teman / todos los confines de la tierra. R.

Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 21,10-14.22-23)

El ángel me llevó en espíritu a un monte grande y elevado, y me mostró la ciudad santa de Jerusalén que descendía del cielo, de parte de Dios, y tenía la gloria de Dios; su resplandor era semejante a una piedra muy preciosa, como piedra de jaspé cristalino. Tenía una muralla grande y elevada, tenía doce puertas y sobre las puertas doce ángeles y nombres grabados que son las doce tribus de Israel. Al oriente tres puertas, al norte tres puertas, al sur tres puertas, al poniente tres puertas, y la muralla de la ciudad tenía doce cimientos y sobre ellos los nombres de los doce apóstoles del Cordero. Y en ella no vi santuario, pues el Señor, Dios todopoderoso, es su santuario, y también el Cordero. Y la ciudad no necesita del sol ni de la luna que la alumbre, pues la gloria del Señor la ilumina, y su lámpara es el Cordero.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 14,23-29)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «El que me ama guardará mi palabra, y mi Padre lo amará, y vendremos a él y haremos morada en él. El que no me ama no guarda mis palabras. Y la palabra que estáis oyendo no es mía, sino del Padre que me envió. Os he hablado de esto ahora que estoy a vuestro lado, pero el Paráclito, el Espíritu Santo, que enviará el Padre en mi nombre, será quien os lo enseñe todo y os vaya recordando todo lo que os he dicho.

La paz os dejo, mi paz os doy; no os la doy yo como la da el mundo. Que no se turbe vuestro corazón ni se acobarde. Me habéis oído decir: "Me voy y vuelvo a vuestro lado". Si me amarais, os alegraríais de que vaya al Padre, porque el Padre es mayor que yo. Os lo he dicho ahora, antes de que suceda, para que cuando suceda creáis.»

COMENTARI

L'Esperit ens fa recordar i entendre Jesús

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

El temps pasqual segueix la seva cursa. Hem passat de les aparicions del Bon Pastor i del manament nou de l'amor. Arriba ara, en aquesta tercera part del temps pasqual, la preparació de la Pentecosta. La promesa del do de l'Esperit i l'Ascensió de Jesús com a condició per a rebre aquest do promès anticipen i preparen la festa de l'Esperit Sant.

L'evangeli d'avui és un fragment del llarg discurs de comiat de Jesús abans de la seva passió. La primera frase empalma amb l'evangeli de diumenge passat en què Jesús ens donava el manament nou de l'amor mutu. Ara l'amor va adreçat a Jesús: Qui m'estima farà cas del que jo dic. Dèiem que en la tradició bíblica, l'amor no és un sentiment, sinó un compromís. I així, estimar Jesús vol dir comprometre's per ell, adherir-se a la seva persona i al seu ensenyament i seguir-lo en la vida de cada dia. Per això ens diu Jesús que qui l'estima farà cas del que ell ens diu. L'amor cristià s'expressa en les obres i en l'actuació de cada dia, no en les paraules.

El manament de l'amor ens introdueix dins de la vida trinitària: estimem Jesús, que és el Fill, i per això el Pare ens estima i ve a viure amb nosaltres, i ens enviarà l'Esperit Sant, el Defensor, que ens farà recordar i entendre tot el que Jesús ens ha ensenyat.

La pau que ens deixa Jesús n'és la conseqüència. No és la pau del món, la d'absència de conflictes. És la pau que només Déu pot proveir: fa que assereni el cor de la persona i de la humanitat, perquè ens fa reposar confiadament enmig dels avalots i les persecucions del món.

Jesús se'n va, però no ens deixa. Resta en l'Esperit que ens promet, en la pau que ens deixa, i en l'amor que ens mana. Tanmateix ja no continuarà la seva presència humana entre nosaltres. Se'n va al Pare, d'on ha vingut. Marxa per tornar quan serà el moment final de la recollida dels fruits de la seva sembra.

A l'eucaristia trobem els signes de la presència del Ressuscitat entre nosaltres: la comunitat aplegada, la Paraula escoltada, la pau donada, el pa i el vi beneïts, transformats per la força de l'Esperit Sant promès, l'alegria retrobada. Nosaltres que ho veiem, hi creiem!



VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Dimarts 24, a les 10 h. Reunió de rector i formadors de Seminaris de Catalunya al Seminari Conciliar de Barcelona. / **A les 12 h,** reunió de delegats de Pastoral Vocacional de Catalunya al Seminari Conciliar de Barcelona. / **A les 17.30 h,** Confirmació d'alumnes del Col·legi Viaró a la Catedral. / **A les 19.30 h,** confereix el lectorat a un seminarista al Seminari.

Dimecres 25, a les 17.30 h. Confirmació d'alumnes del Col·legi Viaró a la Catedral. **A les 19.30 h,** presideix la benedicció de les reformes de l'Escola Ramon Pont a Terrassa. Hi assisteix Mons. Josep Àngel Saiz, Arquebisbe de Sevilla.

Divendres 27, a les 16.30 h. Confirmacions d'alumnes de l'escola Cor Immaculat de Maria de Sentmenat. / **A les 20 h,** confereix el lectorat a dos candidats al diaconat permanent a la Catedral.

Dissabte 28, a les 20.15 h. Confirmacions a la Parròquia de la Mare de Déu de Fàtima de Granollers.

Diumenge 29, a les 12 h. Confirmacions a la Parròquia de Sant Antoni de Pàdua de Sabadell. / **A les 19 h,** baptismes i confirmacions a la Parròquia de Santa Maria de Rubí.

Diumenge 15, a les 11 h. Confirmacions a la Parròquia de Sant Pau de Terrassa.

Notícies



Aplec pasqual de Sabadell. El diumenge 1 de maig, les parròquies de l'arxiprestat de Sabadell Centre Sud varen celebrar l'Aplec pasqual a la Parròquia de Sant Felíu. Enguany la Parròquia de la Santa Creu fou l'organitzadora.



Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Sant Pere de Terrassa. El dissabte 7 de maig, la Delegació de la

Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de la Parròquia de Sant Pere de Terrassa participà en la IV Trobada de la Confraria al Monestir de Montserrat.



Mons. Cristau presideix l'Aplec de la Salut. El dilluns 9 de maig, Mons. Salvador Cristau va presidir per primera vegada com a Bisbe diocesà l'Aplec de la Mare de Déu de la Salut, patrona de la ciutat de Sabadell des de l'any 1697. Hi assistiren un bon grup de preveres de la ciutat, la corporació municipal, els membres del Patronat i diversos fidels.

Confirmacions:

Sagrada Família de Sabadell. Dissabte 7 de maig, es van confirmar 15 joves.



Sant Valentí de Terrassa. Diumenge 8 de maig, es van confirmar 10 joves de les parròquies de Sant Valentí, Sant Esperit i Mare de Déu del Roser de les Fonts.

Agenda

Inauguració de les obres d'ampliació de l'Escola parroquial Ramon Pont. El dimecres 25 de maig, a les 19.30 h, Mons. Salvador Cristau presidirà l'acte de benedicció i inauguració de les obres d'ampliació de l'Escola Ramon Pont de Terrassa. Estarà acompanyat per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, Arquebisbe de Sevilla.

Jornada d'Apostolat Seglar. El diumenge 5 de juny, Mons. Salvador Cristau presidirà la Missa, a les 20 h a la Catedral, amb la participació dels responsables i consiliaris dels moviments d'Acció Catòlica i altres moviments i associacions presents a la diòcesi.

CARTA DOMINICAL

Tiempo de Espíritu Santo

Sabemos por los evangelios que Jesús, después de resucitar, se apareció varias veces a sus discípulos. Y llegado el momento de volver al Padre, el momento de la Ascensión, les dijo: «Mirad, yo voy a enviar sobre vosotros la promesa de mi Padre; vosotros, por vuestra parte, quedaos en la ciudad hasta que os revistáis de la fuerza que viene de lo alto» (Lc 24,49).

Esa fuerza que viene de lo alto es el Espíritu Santo, el Defensor que el Padre había prometido. Y ello se hizo realidad en el día Pentecostés

con los apóstoles y lo ha realizado también con nosotros.

En este tiempo de Pascua, tiempo en el que nos alegramos del triunfo de la Resurrección del Señor, en el que su vida se hace presente de manera especial en la Iglesia, son muchos los frutos que se vierten sobre la Iglesia y el mundo. Unos comienzan una nueva vida al recibir el Bautismo, otros, sobre todo adolescentes y jóvenes, reciben el don del Espíritu Santo en la Confirmación y son también muchos los niños que comienzan a participar

del Pan de Vida en la Comunión de la Eucaristía. Son sacramentos de vida, frutos preciosos de la Pascua del Señor, de su Pasión, Muerte y Resurrección.

Esto lo constatamos estos días en nuestras parroquias y comunidades, en las diversas celebraciones de los sacramentos, pero deberíamos preguntarnos por cómo lo vivimos nosotros, los que tal vez hace ya tiempo recibimos estos dones. ¿Somos conscientes de los dones que hemos recibido? ¿O puede ser que nos fijemos más en los aspectos

negativos de nuestra vida y de lo que nos rodea? ¿Nos alegramos de que esta vida de Jesús Resucitado llegue a muchos hermanos y hermanas nuestros? ¿Les ayudamos con nuestra oración, con nuestro apoyo, con nuestro testimonio y ejemplo?

Este tiempo pascual debería ser ocasión para reflexionar y así reavivar estas gracias que hemos recibido hace ya varios años. La gracia del Bautismo que nos ha hecho hijos de Dios, el don del Espíritu Santo que nos da luz y fuerza, el gran regalo de la Eucaristía, el mismo Jesús que se hace alimento para nuestro camino.

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa



BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

